

V Španiji je bilo vsega skupaj 25,879 cerkev in kapel porušenih in 11,000 duhovnov ubitih

La Coruna, 26. novembra. — Odkar je rdeči element v Španiji, ki paradira pod imenom "lojalisti," dobil nadvlado, je dal porušiti 25,879 cerkev, privatnih in javnih kapel v 37 različnih škofijah Španije.

Poročila niso še točna glede ubitih duhovnov, toda skoro je gotovo, da je bilo v omenjenih 37 škofijah ubitih od 40 do 70 odstotkov vseh duhovnov. To poročilo je pravkar izdala v javnost organizacija Pro Deo International Commission.

Barbarizem lojalističnega divjanja se je zlasti pokazal na majnem španskem otoku Minorca. Na tem otoku se je nahajalo 11 katoliških župnikov, ki so štele 40,000 prebivalcev. Cerkev so imeli 110 duhovnov, izmed katerih jih je bilo 58 umorjenih.

Poročilo nadalje ostro kritizira izjavo španskega ministrskega predsednika Negrina, ki pravi, da španska ustava garantira svo-

bodo vesti in izvrševanja vseh verskih obredov.

"Kakšno spoštovanje do vere obstoji danes v okrajih, kjer imajo rdeči svojo vladno?" vprašuje poročilo. "V mestu Barceloni obstoji ena sama mala kapela, ki je namenjena gorjanskim Baskom. Mesto šteje nad milijon prebivalcev.

"Katoličani prebivajo takorekoč v katakombah kot nekdanji prvi kristijani. Nobenih drugih maš ni kot one, ki se darujejo v privatnih hišah po duhovnih brez cerkvene obleke, ki rabijo navadne mize za oltarje in navadne kozarce za kelihe, kar jim je papež začasno dovolil.

Medtem pa organizira general Franco v onih krajih, kjer so rdečkarji vero skoro iztrebili. Semenišča so rdeči odpravili, toda v zasadenih krajih je gen. Franco postavil že troje semenišč, v katere se je takoj vpisalo 1,700 semeniščnikov.

Stalna japonska armada nadzira Japonce

Tokio, 26. novembra. Japonska vlada se bavi z načrtom, da ustanovi in organizira na Kitajskem stalno japonsko armado, ki bo postavljena na strateških točkah in o kateri so Japonci mnenja, da bo močna dovolj, da odbije vsak kitajski napad. Poleg tega bo imel cesar v Mandžuriji, ki je popolnoma pod japonskim vplivom, armado, broječo 400,000 mož, ki bo zadostovala, da krije Japoncem hrbet proti Jugu. Vsi kitajski poskusi, da se ponovno polastijo važnega mesta Cantona, so se izjalovili. Kitajci so tepeni do skrajnosti in ne morejo nikjer več nastopiti v večjih armadah. Japonska vlada je nadalje Kitajcem prepovedala rabo vojnih zrakoplovov ali kakoršnihkoli vojnih ladij.

Ogromen ogenj

Sinoči je začelo goreti v petnadstropnem poslopju na 1006 Webster Ave., kjer ima Kane Mfg. Co. svoje poslopje polno pohištva, katero kompanija prodaja na debelo. Požar je bil tako silen, da je prišlo na lice mesta 16 ognjegasnih kompanij. Računa se, da je požar povzročil do \$200,000 škode. Kako je nastal ogenj ne vedo, toda vpeljana je bila preiskava.

Odmevi iz ohceti

Znano je, da imajo vozniki avtomobilov, ki vozijo ženine in neveste, tovariše in tovarišice na ohceti dan navado, da prav glasno trobijo po mestu. Mnogi ljudje temu zamerijo. Te dni je bilo deset takih voznikov prijetih, in sodnik Kovachy, ki je sodil, menda tudi ni prijatelj ohceti, kajti sleherni voznik je moral plačati na sodniji \$5.70 kazni.

Važna seja

Vsem zastopnikom društev, ki so sodelovali za časa konvencije SDZ pri prireditvah, se naznanja, da se vrši redna seja v torek 29. novembra v uradu S. D. Z. Pričetek točno ob 8. zvečer. — Tajnik.

Zgubljen ura

Fina ženska ura zapustnica je bila najdena v nedeljo zjutraj na vogalu Addison Rd. in St. Clair Ave. Lastnik jo lahko dobi ako se zgleda na 1125 E. 71st St.

Nemčija je zaplenila 20 odstotkov premoženja

Berlin, 26. novembra. Nemška vlada je danes odredila, da se zapleni 20 odstotkov premoženja vsem Židom, ki posedujejo \$2,000.00 ali več denarja. Ta denar se mora plačati v štirih obrokih in je del kazni v svoti \$406,000,000, katero je Nemčija naložila nemškim Židom. Nadalje se naznanja, da se namerava žide v Nemčiji potisniti v posebne mestne dele, in bodo morali prej ali slej te kraje zapustiti in odpotovati v tujzemstvo. Ako ne gredo, tedaj bodo naciji napram Židom začeli z uničevanjem in sicer z "ognjem in mečem."

Bravo, Miss Vidmar

Zgodaj zjutraj v nedeljo se je pripeljala Miss Nettie Vidmar, sestra policijskega prosekutorja Mr. Wm. J. Vidmarja, proti domu na 18735 Chapman Ave., kjer družina stanuje. Miss Vidmar je imela s seboj \$460.00 v gotovini in \$54.00 v čekih. Vodi gostilno na 1024 E. 185th St., kjer menjava tudi čke. Ko je Nettie hotela stopiti iz avtomobila se prikažeta dva mlada lopova, ki zahtevata denar. Korajžna Nettie je pa začela kričati na vse grlo, in kljub temu, da jo je eden lopovov udaril s kolom po glavi, je kričala in kričala, česar sta se roparja ustrašila in pobegnila za plotovi proč. Korajžna Nettie je tako prihranila denar.

Odvetnik obsojen

Odvetnik Ben Bowers, star 41 let, je bil na Comomn Pleas sodniji obsojen te dni v 20 let zapora, ker je osleparil enega svojih klientov. Prilastil si je na nepostaven način \$558.00 denarja neke osebe, katero je zastopal na sodniji. Obsodbo nad odvetnikom je izrekel sodnik Frank J. Lausche.

Na Holmes Ave.

Prosi se vse starše mladih pevcev, da se gotovo udeležijo izredne seje v torek 29. novembra ob 7. uri zvečer, ker so na redu zelo važne zadeve. Obenem se prisi tajnike drugih zborov, da nam naznanijo, ako ima kdo prireditel 12. februarja. Naš zbor mora preložiti koncert iz 29. januarja na 12. februarja. Prosimo, da se nas obvesti. — Mladinski pevski zbor na Holmes Ave. Fr. Celin.

Slovenec prihodnji župan Clevelanda?

V novembru mesecu, 1939, bomo v Clevelandu volili župana. Demokratično mesto Cleveland je imelo od leta 1916 samo enega demokratskega župana. V letu 1916 je bil tedanji demokratiški župan Newton D. Baker pozvan od tedanjega predsednika Woodrow Wilsona v Washington, kjer je prevzel vodstvo poslov tajnika vojnih zadev, in od tedaj pa vse do leta 1933 ni imel Cleveland več enega demokrata, ki je bil izvoljen županom. Bil je Ray T. Miller, ki je dobil izvolitev v najbolj črnih dnevih depresije, ko se je nanj vsulo skoro 100,000 brezposelnih, ki so od njega zahtevali dela, katerega jim ni mogel dati, pa so ga sramotno zapustili že pri prihodnjih volitvah.

Od tedaj pa vse do danes ima Cleveland zopet republikanca za župana. Imeli smo političnega klovna Davisa in sedanjega aristokrata Burtona, ki zna od demokratov dobivati javna dela, a v zahvalo napada predsednika Roosevelta in njegove lojalne prijatelje pri volitvah.

Brez vsakega dvoma je in vsej Ameriki je znano, da je mesto Cleveland, oziroma njega prebivalstvo, demokratično in to v ogromni večini. Demokratje so imeli v Clevelandu večino tekom zadnjih 50 let, toda vsakokratni demokratiški voditelji stranke so bili izkoriščevalci oportunizma, sčični kramarji, ljudje brez vsa-

kih idealov, zlasti brez idealov, kot jih pozna predsednik Roosevelt v demokratiški stranki.

Še zlasti se je tako godilo v Clevelandu tekom zadnjih 12 let, ko je na čelu stranke Burr W. Gongwer, starinarski politikar, ki ne ve, da se svet suče naprej, in ki je še danes prepričan, da je stranka ustvarjena, da deluje za NJEGA, ne pa za korist in blagostanje naroda.

"Imenujte se kar hočete," je dejal nekoč Roosevelt, "če ste republikanci ali demokrati, toda če mislite, da ste tu za izkoriščanje ljudi, bodo ljudje z vami prej ali slej pometli.

"Jaz sem demokrat," je nadeljeval predsednik Roosevelt, "ker sem prepričan, da ima ta stranka principe in ideale kot nalašč za prospeha naroda. Par ljudi ne tvori stranko, pač pa ves narod, ki želi od vodstva stranke, da vodi upravo dežele kar je v danih razmerah najbolj mogoče pošteno."

Na te besede bi morali voditelji demokratske stranke v Clevelandu misliti, namesto, da bi mislili na osebna korita, osebno bogatenje, s čimur povzročajo v stranki nezadovoljstvo in ji pripravlja politično propast.

Ko smo imeli v novembru mesecu volitve za governorja v državi v Ohio je lahko sleherni državljan jasno videl, kdo ima večino v Clevelandu: republikanci

ali demokrati. V Clevelandu je bilo 70,000 več demokratiških glasov oddanih kot republikanski, toda kljub temu moramo trpeti, da nam vlada v Clevelandu župan republikanec, ki je po vseh svojih idejah nasproten velikemu demokratu Rooseveltu.

Vzrok temu je skrajno sebično, zanikerno, malomarno, samopašno in koritarsko vodstvo demokratske stranke, kakor je bilo zadnjih dvanajst let izvajano v Clevelandu. Osebe najprvo, z njimi korita, ideali in narod pa daleč — za plotovi! Tako so demokratiški voditelji delali v Clevelandu.

Toda kljub temu je Cleveland še vedno silno demokratičen. Pokazal je to pred dobrimi tremi tedni, ko je oddal 70,000 glasov v večino demokratom. Ali ne bi lahko prišel čas v letu 1939, ko bi šlo teh 70,000 glasov večine vseh oddanih glasov za demokrata kot za župana v Clevelandu?

Tu nastane vprašanje, kdo so kandidati za župana, ki zatrjujejo, da so demokrati. Sposobnih, idealnih, ljudskih tribunov za demokratiški županski urad v Clevelandu danes nimamo, če izvzamemo Ray T. Millerja.

In prihodnji kandidat za župana mora biti moč prežet demokratov izvoljen prihodnjim županom mesta Clevelanda. Vi in mi bomo o tem lahko še govorili in pisali.

Papež je boljši

Rim, 27. nov. Papež Pij XI je presenetil v nedeljo kakih 500 ogrskih romarjev, katere je osebno pozdravil in se z njimi razgovarjal kakih 10 minut. Romarji pripovedujejo, da je bil papež jako blede, toda kljub svoji 81 letom precej čil in videti mojster svojega gibanja. Zdravniki so izjavili, da je papež preživel mirno noč in da se primerno dobro počuti.

Vstopnice k banketu

Vstopnice za banket, ki se vrši 4. decembra ob priliki proslave ujedinenja Jugoslavije in odlikovanja od strani Jugoslavije zaslužnim osebam se dobijo poleg že pri omenjenih, tudi v sledečih prostorih: Za West Park pri Mrs. Frances Koželj, v prodajalni na W. 130th St., za Newburgh pri Anton Meljaču na 7820 Union Ave., v Collinwoodu pri John Terčku na 15505 Holmes Ave., pri Mrs. Juliji Brezovar, Mrs. Mariji Hrstar, Mrs. Rose Štrajnar, v Euclidu Frank Štefandčič, Frank Kosten in Frank Rupert ter pri vseh uradnikih in zastopnikih organizacij in klubov, ki se zanimajo za prireditve.

Smrt na zapadu

Mrs. Jennie Hrvatin, 19711 Arrowhead Ave. je dobila iz Kellogg, Ida., žalostno vest, da je tam preminul Matt Tomažin (Thompson), ki je živel v Ameriki 45 let. Tu v Clevelandu zapušta nečaka Domena Tomažina in več sorodnikov, v Kelloggu pa soprogo. Naj bo ranjkemu mirna ameriška zemlja!

Iz Floride

Robert Sternern pošilja iz Miami, Florida, najlepše pozdrave vsem prijateljem in znancem. V gorkejšje kraje se je moral podati radi zdravja.

Za brezposelne

Dne 1. januarja bo začela država Ohio s sodelovanjem zvezne vlade izplačevati podporo brezposelnim. Do te podpore so upravičeni oni delavci, ki so bili zadnje čase odpušteni od dela. Natančnosti o postavi nam niso še popolnoma znane, toda v vašo korist je, da če ste brez dela, da se obrnete na urad Ohio State Employment Service, ki se nahaja v City Hall. Tam naredite nemudoma prošnjo za brezposelno podporo in tam dobite tudi vsa nadaljna pojasnila. Eno je gotovo, da čimprej se boste oglašili v omenjenem uradu prej bo vaša prošnja za brezposelno podporo prišla v poštev.

Smrtna kosa

Pretekli četrtek je na farmi v Thompson, Ohio, umrl Milo Cimesa, star 49 let. Rodom je bil iz Hrvaške, odkoder je prišel v Ameriko pred 38. leti. Tu zapušta soprogo Stano, rojeno Raplenovih. Pogreb se vrši danes zjutraj iz August Svetek pogrebnega zavoda na 478 E. 152nd St. ob 8:30 in v cerkev sv. Nikola na 36. cesti. Bodi ranjkemu mirna ameriška zemlja!

Na srnjake

To bo pečenje! Na srne so odšli v Pennsylvanijo sledeči: Jas. Debevec, John Dolenc, Jim Sepic, Ferdo Jazbec, Chas. Lampe, dr. Wm. Urkanar, Christ Mandel, Tone Baraga, Ciril Kunstelj, Jim Slapnik Jr., Frank Kramer. Lovili bodo v gozdovih pri Sheffield, Pa. želimo jim lepega uspeha in pa srečne vrnitve.

Zaroka

Mr. in Mrs. Max Kobal, 815 London Rd., naznanjata zaroko hčerke Olge z Mr. Viktor Požar, 7811 Rosewood Ave. Naše iskrene čestitke!

Poljaki so napadli češko armado in po manjšem boju zasedli več čeških okrajev ob meji

Varšava, 26. novembra. Med poljskimi in češkimi četami je prišlo ob meji do spopada, tekom katerega so baje češki vojaki metali kamenje na poljske obmejne straže. Poljska vlada se je pritožila v Prago.

In predno je prišel odgovor so poljski vojaki dobili povelje, da zasedejo kos češke republike ob meji. Ozemlje meri kakih 120 kvadratnih milj. Poljaki so to je se nadaljnjih dogodkov.

naredili kljub protestu od strani Nemčije.

Poljaki so zasedli takozvani Casa distrikt, katerega bi imeli Poljaki dobiti okoli 1. decembra, kot je bilo domenjeno na sestanku v Monakovem. Pokrajina Casa se nahaja v zapadni Slovaški.

Casa šteje 5,000 prebivalcev. Čehoslovaška vlada se je pritožila v Berlin in v Rim in pričakuje se nadaljnjih dogodkov.

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev po raznih naših naselbinah

Za slovesno otvoritveno proslavo avtomobilske razstave v Chicagi, so bila štiri mlada dekleta različnih narodnosti izbrana na "kraljicam razstave." Med temi je bila imenovana tudi Miss Jugoslavija, katero je zastopala mlada rojakinja Miss Martha Ann Primožich, hčerka ugledne družine Franka Primožicha, ki je drugi glav. podpredsednik Zaprane Slovenske Zveze.

V Pueblo, Colo., je preminula Margareta Igan, doma nekoč od Kolpe in Martin Simončič, star 43 let in bivši ameriški vojak. Slednji zapušta tri hčere. Istotam je umrla tudi 13-letna Marta Barhar, rojena v Ameriki. — Preminula je v Pueblu tudi sestra redovnica Josephine Godec, ki tam zapušta starše, ki so doma iz Dobropolja, tri brate in dve sestri.

V bližino Grayling, Mich., je prišel na lov neki Peter Papič, iz Detroita, in boječ se, da ga kateri lovec pomotoma ne bi smatral za zverino, ko bi zjutraj v polmraku kolovratil po gozdu, je splezal na drevo in tam čakal. Neki lovec po imenu Cross je pa opazil, da se nekaj premika na drevesu in je ustrelil, misleč, da je medved. Papič je dobil nevarne poškodbe. Crossa so aretirali.

Pri volitvah v Rock Springsu, Wyo., sta bila izvoljena dva Slovence in sicer Jos. Galičič ml., ki je bil ponovno izvoljen na demokratiški listi v urad okrajnega prosekutorja. V mestni odbor v Rock Springsu pa je bil izvoljen rojak Matt Leskovec iz druge varde.

Nekaj zanimivih podatkov o poslovanju K. S. K. Jednote od 1. julija, 1934 do 30. junija, 1938, priobčuje "Glasilo KSKJ." V omenjeni dobi je imela Jednota vseh dohodkov \$2,861,909.71, stroškov pa \$2,033,022.74. Čisti štiriletni preostanek je \$828,886.91. Čisto premoženje Jednote šteje \$4,160,474.80. V članstvu je K. S. K. Jednota v isti dobi napredovala za 2,255.

V Pittsburghu, Pa., je preminul Peter Balkovec, star 51 let, in doma iz Balkovec pri Preloki v Beli Krajini. V Ameriki je živel 33 let in zapušta tu ženo, tri sinove dva brata in sestro.

V Buenos Aires, Argentina, je vlak ubil rojaka Karla Trampuža. Ranjki je bil star 37 let in doma iz Kostanjevice na Krasu. V stari domovini zapušta starše, brata in tri sestre. — V istem mestu je umrl rojak Frank Pečenko, star 40 let in rojen v Brijuni pri Rihnerku na Primorskem. Tu zapušta ženo in dva mala otroka.

V Chicagu je pred nekaj dnevi umrl odvetnik Leopold Salt-

les, ki je bil poznan pri Slovencih, ker je svoječaso zagovarjal nekega Ivana Kakerja od Glas Svobode, katerega je tožila pošta Zed. držav radi nekega jako nesramnega dopisa v časopisu.

Anton in Katie Oražen sta v Sugarite, New Mexico, slavila pred kratkim svojo srebrno poroko.

Smrtna kosa

V soboto večer je po sedenletni hudi boleznj preminula znana Frances Rugelj, rojena Kropin, stara 51 let, stanujoča na 6523 Bonna Ave. Tu zapušta žalujočega soproga Ignaca, sina Jas. in sinah Stello, hčer Mary poročeno Zupančič in več sorodnikov. Ranjka je bila rojena v vasi Gornja Dobrova, fara Trebnje na Dolenjskem, kjer zapušta sestro Ivano poročeno Žrjav. V Ameriki je bivala 18 let. Za dobro štirih let je družina bivala v Gross, Kans., zadnjih štirinajst let pa v Clevelandu. Hči Amalija je umrla pred letom in pol. Pokojna je bila članica društva sv. Ane št. 4 SDZ. Pogreb se vrši v sredo zjutraj ob 8:30 iz Jos. Zele in Sinovi pogrebnega zavoda na 6502 St. Clair Ave., v cerkev sv. Vida in na Calvary pokopališče. Bodi ranjki ženi ohranjen blag spomin. Preostlim sorodnikom izrekamo naše globoko sožalje!

K molitvi

Članice društva sv. Ane št. 4 SDZ se prosi, da pridejo v torek 29. nov. ob 8 zvečer v Želetov pogrebni zavod na 6502 St. Clair Ave. k molitvi za pokojno sestro Frances Rugelj, v sredo naj se pa udeležijo skupnega pogreba. — Tajnica.

Ogromna parada

Dne 9. januarja, 1939, najbrž ne bo nobenega republikanca v Clevelandu. Vsi bodo odpotovali v Columbus, kjer se bo vršila ogromna parada, ko bo novi governor republikanec Bricker zaprišežen. Republikanci že deset let niso imeli governorja v državi Ohio.

Več telefonov

Telefonska družba naznanja, da je bilo letos v Clevelandu vpeklanih že nad 8,000 novih telefonov, kar je tudi znamenje, da so se časi deloma izboljšali. Družba dobiva dnevno nadaljnja naročila za nove telefone.

Vrnitev iz domovine

S parnikom Normandie se je včeraj vrnil iz obiska v stari domovini naš dobro poznani Mr. Steve Pirnat. Prav dobrodošel!

* WPA administracija je odredila, da se zniža število WPA delavcev v New Jersey za 4,000.

* Vprašajte za nagradne listke Progressivne trgovske zveze.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmašalih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, for 6 months Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 278, Mon., Nov. 28, 1938

Japonska trdovratnost

Odkar je postalo hebrejsko vprašanje v Evropi akutno in je Hitler razkosal Čehoslovaško, je časopisje v Ameriki nekoliko ponehalo pisati o položaju na Kitajskem, oziroma o japonsko-ameriškem vprašanju, dočim je civilna vojna v Španiji popolnoma pozabljena. Vendar administracija v Washingtonu s paznim očesom motri vse, kar počenja Japonci na Kitajskem in od časa do časa prihaja na dan z ostrimi protesti, ki so pa skoro neslišni, odkar je pozornost večine naroda obrnjena proti tekočim dogodkom v Evropi.

Japonska je te dogodke izkoristila tako, da ne odgovarja več točno protestom veselih, kadar se slednje čutijo prizadete radi nasilnega japonskega nastopa na Kitajskem, kjer imajo, oziroma so imele Zedinjene države, gotove predprave, podeljene naši vladi od Kitajske in potrjene od Japonske.

Zedinjene države predvsem zahtevajo "odprta vrata" na Kitajskem. To pomeni, da smejo Kitajci svobodno trgovati s Kitajci in enako tudi Kitajci z Zedinjenimi državami. Med Ameriko in Kitajsko so obstojale vedno prav ugodne trgovske razmere, in Kitajska je bila ena najboljših odjemalk ameriškega blaga, dočim so tudi Kitajci prodajali obilico svojih predmetov Ameriki. In Zedinjene države upravičeno zahtevajo, da je tudi v bodoče enako.

Še potem, ko so Japonci začeli z vojno proti Kitajcem, trgovina med obema deželama ni ponehala. Tekom leta 1937 so Zedinjene države kupile na Kitajskem za \$59,000,000 blaga, dočim so Kitajci kupili v Zedinjenih državah kar za \$99,000,000 raznih predmetov. Leto prej je znašalo trgovinsko razmerje med Kitajsko in Zedinjenimi državami celo \$200,000,000 na leto.

Vsakdo ve, da japonska vlada ni prijazno gledala to trgovinsko stališče med Kitajci in Amerikanci. Japonci so bili mnenja, da smejo Kitajci kupovati samo od njih, in to je bil eden originalnih povodov, da so Japonci zavezovali Kitajsko. In ako Japonci končno Kitajce absolutno porazijo, tedaj bodo gledali, da Kitajci ne bodo nikjer drugje kupovali kot na Japonskem. \$200,000,000 vredna trgovina med Kitajci in Amerikanci bi se preselila v japonske roke.

Naša trgovina z Japonci je seveda mnogo obilnejša kot pa s Kitajci. Lansko leto so Japonci kupili v Zedinjenih državah za \$288,000,000 blaga, dočim so Zedinjene države na Japonskem kupile v letu 1937 za \$195,000,000 raznih predmetov. Ako Zedinjene države zahtevajo, da se nadaljuje njih trgovanje s Kitajsko, tedaj Japonci lahko rečejo: dobro, ako želite kitajsko trgovino, tedaj naše ne dobite, kar bi se Ameriki poznalo letno za \$300,000,000.

Tozadevno bo mnogo odvisno kaj bo naredil prihodnji kongres, ki se zbere v januarju. Razmerje Zedinjenih držav, kar se tiče trgovine z Japonsko in Kitajsko, bo na vsak način igralo usodopolno debato v kongresu. Toda kakor hitro gre kongres predaleč, bodo Japonci skušali se maščevati in začeti kupovati drugje. In baš to imajo ameriški vodilni uradniki v mislih, ko odločno zahtevajo od Japoncev, da ostanejo "odprta vrata" glede trgovine s Kitajsko.

Težava pri tem je pa še sledeča: kadarkoli ameriški državni tajnik Hull protestira pri japonski vladi glede krivic Japoncev, mora svoj protest nasloviti na japonski urad za zunanje zadeve. Ta urad pa protesta ne more rešiti, pač pa gre protest v urad na visoke japonske generale in admirale, ki so danes gospodarji položaja na Japonskem.

Kaj naj Zedinjene države v takem položaju naredijo? Protestirajo in protestirajo, ko je že danes znano, da japonske oblasti ameriških protestov več ne upoštevajo? Začeti vojno z Japonsko? Tega bi se ameriški narod z vso močjo branil. Ostalo bo kot doslej pri vseh diktatorskih državah: demokratične države se morajo podati, diktatorji pa praznujejo zmago, pa naj bodo odprta ali zaprta vrata za ameriško tujezemsko trgovino.

Kaj pravite!

Oni dan smo brali nezaslišano novico v časopisu, da je namreč neki avtomobilist povozil v predmestju Clevelanda velikega srnjaka. Križ božji, saj jo ni sam primahal iz Pennsylvanije ali Michigana? Nemogoče! Zato bi človek sodil, da je srnjak skočil z avta, ko ga je lovec vozil iz Michigana misleč, da je mrtev. To bi ne bilo nič čudnega. Saj je tudi našemu uredniku oni dan ušel zajec z vrvice, na kateri je visel že 24 ur na garaži. Absolutna resnica. Se reče, če si ga ni kak solovec izposodil za svoj ajmoht.

Je že tako dandanes. Mož bere zvečer iz časopisa naglas: "Narodi morajo imeti pravico, da delajo kar hočejo, nihče jim ne sme ukazovati." Žena pa hitro pristavi: "Res je to, ampak dokler se tega ne izvaja, lahko greš v kuhinjo in pomiješ črepinje."

"Matevž, Matevž, pusti vendar pijačo. Kaj ne veš, da pijača počasi ubija!" svari župnik pijančka. Ta se pa odreže: "Nič ne de, saj meni se nikamor ne mudi."

BESEDA IZ NARODA**Čujejo se odmevi**

Piše Anton Grdina

Vzradoščen se počutim, ko berem v naših listih pod naslov: Pomembna proslava, ali: Proslava 20 godišnjice dana ujedinjenja.

Taki dopisi prihajajo iz velikih jugoslovanskih kolonij, kakor so: Chicaga, Garry, Pittsburgh, New York. Še nikoli prej se ni slišalo toliko zanimanja za praznovanje ujedinjenja obletnice države Jugoslavije, kakor se je začelo oglašati letos, domovini na čast in bratom v domovini v veselje.

Dovolite mi, da se ob tej priliki oglašim tudi iz naše največje jugoslovanske metropole, kjer bodo sobratje Jugoslavlani praznovali na isti način kakor bodo storili drugod po ameriških mestih. Ni bilo lepo za nas, da se do danes še nismo odzvali takemu praznovanju. Saj smo vendar največji ljubitelji matere domovine, ki nam je dala življenje in zmoglosti, da smo mogli po svetu. Mi, pravim, ki skoraj vsak dan mislimo na domovino in vedno govorimo o njej. Vsak dan beremo novice iz domovine in sledimo življenju naših doma. Nepretrgano so poročila iz domovine v vseh naših jugoslovanskih listih. Naj se kdo ponesreči, naj kdo umre, naj kdo praznuje svoje obletnice in jubileje, vse to nas zanima. Kakor da živimo v domovini smo z njo v vednem stiku; srce naše hoče živeti tam, dasi je naše telo tukaj.

Kaj žene toliko naših rojakov in rojakin v domovino? Pa še več in več bi jih šlo, če bi le mogli. Ko se vračajo, kako nam pri- našajo zaželjena poročila. Ne bene stvari se bolj ne veselimo kot sporočil od naših dragih doma. Mnogi imajo narejene načrte za več let naprej, ko nameravajo obiskati domovino. Tudi naša mladina se je pričela ogrevati za domovino, da bi videla, kje so vendar tisti srečni kraji, o katerih vesta toliko lepega povedati čče in mati.

Da, da, domovina bo ostala v srcu in v duši do zadnjega zdihljaja, ker nam je bila rodna mati, s katero smo preživljali naša detinska leta.

Oprostite! Začel sem pisati o praznovanju, toda ta domovina me je potegnila v misli na rojstni dom. Toda ali se tudi ne vjema s tem, kar nameravam tukaj napisati? Seveda se! Praznovanja v počast domovini so ravno to, kar dolgujemo naši domovini, stari materi, da ji izkazemo zasluženost čast. Ob godovih smo jim hvaležni za njih žrtve in trud, ker so nas odgojile v življenje, da smo kar smo. Ni torej vprašanje o tem, če nisi ti ali jaz stal v domovini, da bi zato domovina ne bila vredna najine hvaležnosti, katero ji sveto dolgujemo.

Ko sem popisoval življenje naših pionirjev, so mnogi rekli: meni ni bilo treba iti v Ameriko, meni je bilo bolje doma; tukaj sem moral začeti skrbeti zase, doma mi ni bilo treba.

Nikogar ne bi smelo biti med nami, da bi rekel, da domovina ničesar ne dolguje. Da, vsi smo domovini dolžni biti hvaležni in jo spoštovati. Res, da živimo mnogo srečnejši v novi domovini, katero imenujemo našo nevesto, toda življenje, zmoglosti in sredstva nam je dala naša stara mati domovina, da smo zamogli priti sem in da smo kar smo. K temu je v mnogih ozirih pripomogel nauk, dober zgled in priporočilo tvoje rodne telesne matere in očeta. Vse to moramo prištevati materi domovini v zasluženo. To velja nam toliko časa, dokler se zavedamo, da smo odvisni od nekoga, ki nam je bil vzgojitelj in naš hrani-

telj, kateremu je bil naš blagor pri srcu.

Ta domovina-mati še živi, še teži in hrepeni po nas. Dasi je sama mnogo siromašnejša kakor smo mi, vendar je kakor tista mati, ki si sama odrta grizljaj kruha in ga da otroku. Ali nismo brali ravno te dni, kako mati domovina kliče za nami, da bi jo ne pozabili. Vpeljala je celo praznik, posebno nedeljo, na kateri dan se vse jugoslovansko ljudstvo opominja, da se spomni na brate, ki so odšli iz domovine v svet. Celó v pratiki je zaznamovan ta dan, "izseljeniška nedelja" za praznovanje za nami, ki smo odšli iz domovine.

In ali ni domovina vselej, kadar jo obiščete, ista dobrosrčna in ljubeča mati? Res je res in veliko ji je na tem, da se izkaže vsem, ki se vrnejo nazaj v domovino, iskrena in ljubeča.

Sedaj pa preidemo na točko našega praznovanja. To našo domovino lahko imenujemo našo v kolikor se hočemo nazivati potomce naše nove države Jugoslavije. Toda ravno v tem pa ne pojmuje ali se ne zavedamo, da smo udje, da smo sinovi in hčere lastne države. Če že storimo toliko v namen, da obiščemo našo domovino in o nji govorimo in radi beremo, pa se za to, da je to naša država niti ne zmanjmo. Pa še več, celo radi ne slimo, da nam jo kdo imenuje: Jugoslavija. Dočim tako zelo cenimo svojo staro domovino, pa tako malo damo na to, da je to zelo imenitna, z vsem dobro preskrbljena, najbolj interesantna in zanimiva za izletnike, dežela, kjer se producira več kot se potrebuje in je za njene podanike življenjski obstanek bolj od vseh drugih držav v Evropi. Kdor je potoval po Jugoslaviji in drugih evropskih deželah, mi bo to potrdil.

In kako je glede potovanja po Jugoslaviji danes in kako je bilo nekdaj. Jugoslavija ni tako majhna država, toda kamor potuješ, se počutiš domačega. Povsod en jezik, povsod domače govorjenje, gostoljubnost in prijaznost. Če si sam vljuđen, boš našel vlnudnost povsod v Jugoslaviji. V trumah potujejo naši ljudje v Jugoslavijo in ko se vračajo se zadovoljni izjavljajo, da so bili z vsem spoštovanjem in vso gostoljubnostjo povsod sprejeti.

Mati domovina ni kriva in je nikdo ne bo mogel dolžiti, da ni do svojih skušala storiti vse, kar bi bilo v takih razmerah mogoče. Kdor se ne čuti napram domovini tako kot pišem tukaj, ta je moral po nepravilni naleteti na nekaj, za kar ni mati domovina kot taka odgovorna.

Domovina se je nam vselej izkazala naklonjeno do vseh, ki so se vračali nazaj na obisk. Domovina je pripravljena iti roka v roki tudi v bodoče z vsemi, ki so v tujini. Domovini sprejema z veseljem tudi vse tiste, ki se vrnejo nazaj v njeno naročje za stalno. Domovina se izkazuje tudi hvaležno vsem, ki v tujini ne pozabijo na ime domovine in se jo spominjajo. Zato je tudi že večkrat naklonila raznim osebam v tujini odlikovanja.

Domovina ravno v teh dneh kliče na ves jugoslovanski narod, naj ne pozabi na te, ki so odšli v tujino. V ta namen je posvetila en dan v premišljevanje in spomine na vse, ki so odšli iz domovine. Kaj bi mogla storiti domovina še več kot je storila! Ali ni vse to živ dokaz, da se domovine spominimo tudi mi? Ravno to je cilj in namen prireditve na 4. decembra v hotelu Statler,

da s tem pokažemo tudi ostalim narodom, da znamo ceniti grudo, iz katere smo prišli. Vsak zaveden Amerikanec nas bo spoštoval, dokler bomo tudi mi spoštovali grudo, iz katere smo prišli v Ameriko.

Drugi narodi, ki so nam enaki ali so še manjši, se poslužujejo istih idej za domovino in svojcev s ponosom. Narod, kakor smo mi, je lahko ponosen nase in na svojo nekdaj, sedanjost Jugoslavijo. Dokler še ni bilo Jugoslavije, smo tarani in hrepeneli po lastni državi. Ujedinila se je mogočna država, ki nosi v Evropi častno ime in ker imajo Jugoslavlani več kruha kakor ga imajo stanovalci njenih sosednih držav. Pa na tako državo ne bi bili ponosni? Za ime take države kot je Jugoslavija je častno prirediti spomenico ujedinjenja za vsakega Jugoslavlana, ki je bil rojen v njenem okrožju.

Nikomur si ni treba domisljati, da ni prostor za to praznovanje primeren in da za nas ne odgovarja. Bil sem že večkrat povabljen na enaka praznovanja v druga mesta: v Chicaga, Gary, Pittsburgh in vselej se je vršilo v velikih hotelih in ob velikanski udeležbi. Ravno nekaj takega vsi potrebujemo, da se izobrazimo v tem, da vidimo, kako se drugi ljudje obnašajo in slišimo njih govore. Ni to vsak dan, tudi ne vsako leto. Ob takih prilikah se udeleženci vsedejo okrog miz v tako družbo, kakor jim je ljuba. Vsaka skupina se lahko vsede k svoji mizi in se zabava po svoje. Program je vselej zanimiv in ga vsak rad posluša. Vse to mine ob pravem času in ljudstvo se vrne veselega duha ter polno zadovoljnosti na svoje domove. Zakaj naj bi v take prostore zahajali samo bogati ljudje? Zakaj naj naše žene vedno in vedno v kuhinji tiče, druge pa, ki nimajo nobenega zaslužnja, pa naj v belih rokavicah okrog miz cigarete kade. Če ne verjamete, pa pridite, da boste videli in videli, da je vse to res.

Spomini na preteklost

Cleveland (Newburg), O. — Pred približno 44 leti se je po par letih bivanja v Ameriki vrnil v rojstvo vas Brezovo reber Karol Bobnar, ki je bil takrat v najlepših fantovskih letih, lepe postave, brke ponosno nasukane, na telovniku pa zlata verižica z tolarji in medaljončki. Sosedje so radovedno hodili okrog njega in ga spraševali, kako je v Ameriki. Ker je vedno hvalil, da je najboljša dežela na svetu Amerika, so posebno ženske skrbale, kaj mu je bilo vendar, da se je vrnil nazaj iz tako prijetne dežele. Karol se je pa samo smehljaj, rekel ni pa nič. Gotovo si je mislil, da sam pač ve vzrok, pa ga ne pove.

Ko je šel v nedeljo k maši v Ajdovec in se z drugimi fanti ustavil pod lipo pri cerkvi, so se dekleta spraševala druga drugo, kdo je tisti fant, ki vržinjo kadi in tako radovedno gleda po dekletih. Kot blisk se je razneslo med ljudmi, da je Stuparjev Karol prišel iz Amerike. Dekleta so si popravljale rute na glavi, izpod čela so se jim bliskala očesa in ušnice jim je krasil prijazen nasmehljaj. Šumele so poštrkane grnerke, bele čipke so se zibale po mečih, svileni pankežčki so se ovijali okrog pasu. Na prsih pa se jim je bahal lep šopek domačih cvetlic.

Med temi dekleti je bila tudi Jurjeva Korlina iz Gornjega Ajdovca, ki je tudi včasih malo pobližnila po fantih, ne vedoč, da so Korlove oči večkrat počivale na nji.

Par dni zatem je Karol potikal pri Jurjevih. Korlina, ki je bila šivilja, mu odpre, misleč, da je prišel naročit nekaj srajc. Hitro poišče mero, da mu jih

umeri. On pa ji pravi:

"Nisem prišel, da mi napravijo srajce, ampak sem prišel z drugim namenom." Srce je dekletu razbijalo ko kovaško kladivo same radovednosti, kaj ji bo zalil fant povedal. Po kratkem molku ji Karol reče:

"Saj me menda poznaš in veš, da sem se povrnil iz Amerike."

"Oh, čemu si pa prišel iz tako dobre dežele?" ga posvari dekle. "Saj veš, kako se tukaj živi in da se mora noč in dan samo garati za skromno življenje. Mar bi bil v Ameriki ostal?"

"Saj bom šel spet nazaj! Ti, ali bi šla z menoj?" jo vpraša Karol.

"I, zakaj pa ne, če je božja volja tako?" odvrne vsa rdeča Karolina.

No in par mesecev za Karlom je odpeljala proti Ameriki tudi Jurjeva Korlina. Tukaj sta se poročila, zredila šest otrok v narodnem in katoliškem duhu. Karol je pred dvema letoma umrl, njegova žena pa, s katero sta ves čas lepo in prijateljsko stala v zakonski čoln, živi sedaj pri svoji hčeri, Agnes Zagar, ki je vdova po pokojnem Andreju Zagarju.

Pred par tedni je Korlina obhajala svoj godovni dan. Njeni otroci: Agnes, Rudy, Mary, Ana, Karol in Viljem skupno z ožjimi sorodniki so ji napravili en vesel dan. Kot se je sama izrazila, ni bila še nikoli tako vesela. Vsem skupaj se je prav toplo zahvalila. "Samo tega ne morem zapopasti," je rekla, "kako ste vse to napravili, da nisem o tem šudno zdelo, ko me je sin Rudy vozil okrog, da se mu nič domok ne mudi. Jej, kaj se vse lahko napravi z človekom," je vsa zadovoljna vzdihnila.

Primož Kogoj je slavljenki čestital, želeč, da bi še veliko takih dni učkala. Pohvalil je otroke, da lepšega niso mogli dati svojji materi za njen god kot to, da so se zbrali s svojimi družinami sorodniki okrog domače mize in skupno čestitali svoji mami za god ter združili svoje želje, da bi še dolgo živela. To je nekaj tako lepega in milega, da lepšega ne more dati vse svet.

Karolina Bobnar je vkljub starosti še močne postavice, vedno pri delu in ljubeča mati svojim otrokom in vnukom pa prijazna stara mati. Naj jo ljubi Bog še dolgo črni pri zdravju in življenju. Njenemu možu, Karolu Bobnarju in njenemu zetu, Andreju Zagarju, pa naj bo lahko ameriška zemlja in njiju duši naj se veselita v srečni večnosti. Iskrene pozdrave vsem čitatelem.

Apolonia Kic

Zapisnik

prve seje podružnic Slovenske moške zveze, katere se je vršila v Barbertonu, O., dne 30. oktobra 1938.

Začasni predsednik Fred Udovich otvoril sejo ob 2:10 popoldne z govorom, v katerem poročal namen današnje seje in apelirala na vse zastopnike, da sprožijo ideje, katere bi bile koristne za Slovensko moško zvezo.

Nadalje se vpiše v zapisnik zastopnike, ki so navzoči. Zastopniki za št. 1, Barberton, O. so sledeči: Jerry Zupce, John Lintol, John Klančar, Frank Virant in John Ujčić.

Št. 2 iz Chicaga, Ill. ni zastopana.

Št. 3 iz Clevelanda, O. zastopana po: Anton Rudman, Charles Benevol, Frank Zagore, Fr. Pirc in John Horvath.

Št. 4 iz Girard, O. zastopana po sledečih: Anton Gabrošek ml., Anton Jelenc, Raymond Ivančič, John Anžiček in Anton Gabrošek St.

Sprejeto, da ostane za danes in do zaključka sestanske seje sledeči odbor: Začasni predsednik Fred Udovich, začasni tajnik Jacob Casserman, začasni zapisnikar Vinko Lauter. Za podpred-

sednika današnje seje imenuje predsednik Anton Rudmana.

Sklenjeno, da se zapisnik sestanske seje da v javnost in sicer v dnevnik Ameriško Domovino.

Predsednik prebere pismo, katero je sprejel od brata Svetka, ki je član št. 3, iz Clevelanda, O. Brat Svetek piše, da zaradi zadržka v Clevelandu mu ni moglo udeležiti se današnje seje; nadalje želi Slovenski moški zvezi mnogo uspeha in v slučaju potreba je pripravljen pomagati po njegovi najboljši moči. Pismo se vzame v naznanje.

Predlog stavljen in sprejet, da predsednik prebere pravila, katere je sestavil ter se po teh pravilih vsaka točka posebej ovzre, popravi ali vzame v naznanje. Vsa pravila, ki jih je predsednik sestavil, so bila odobrena, razen par točk, ki so bile popravljene na priporočilo zastopnikov.

Sledi odmor 10 minut.

Predlog stavljen in sprejet, da se na današnji seji voli gl. odbor. Predlog je bil sprejet z večino glasov. Predsednik poda svoje priporočilo glede volitev in obenem priporoča, da bi nam začasno zadostoval samo en podpredsednik. Preide se na volitev gl. odbora.

Nominiran in soglasno izvoljen za predsednika Fred Udovich.

Nominiran in soglasno izvoljen za gl. podpredsednika Anton Rudman.

Nominiran in soglasno izvoljen za gl. tajnika Vinko Lauter.

Nominiran in soglasno izvoljen za gl. blagajnika Jerry Zupce.

Nominiran in soglasno izvoljen za gl. zapisnikarja Frank Čič.

Nadporni odbor: Nominiran in soglasno izvoljen za predsednika nadzornega odbora John Lintol. Nominiran in soglasno izvoljen za drugega nadzornika Charles Benevol. Nominiran in soglasno izvoljen za 3. nadzornika Anton Gabrošek ml.

Sprejme se predlog, da dobi vsak član pravila zastopni. Pravila gredo v tisk šele potem, ko dobimo naš čarter in vse potrebne listine za skupno poslovanje Slovenske moške zveze po Zed. državah ameriških.

Asesment se začne pobirati od podružnic šele potem, ko so iste sprejele svoj čarter.

Začasno vsak odsek pomaga kriti stroške gl. urada in vse druge stroške, ki se tičejo dobitve dovoljenja skupnega poslovanja. Gl. predsednik apelira na skupno delovanje vseh podružnic, da se Slovenska moška zveza kar najhitreje mogoče organizira.

Gl. odbor bo porabil vse svoje moči, da se bo dobil čarter kar najhitreje mogoče.

Ker je bilo s tem vse potrebno dogovorjeno, sobrat gl. predsednik zaključi sejo ob 5:30 zvečer. Zatem je sledila večerja in vesela zabava.

Vinko Lauter, zač. zapisnikar SMZ.

* Vprašajte za nagradne listke Progresivne trgovske zveze.

Guy M. Gillette, demokrat iz Iowe, je bil izvoljen senatorem, čeprav je predsednik Roosevelt rekel, da ga ne vidi rad ponovno v Washingtonu, ker je nasprotoval voč predsednikovim nameram.

ZAPISNIK

redne 9. konvencije Slovenske dobrodelne zveze, dne 12. septembra 1938, v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

(Nadaljevanje)

S. D. Z. posestva:

Pregled zapisnikov 22 raznih zvezin posestev je pokazal sledeče:

Skupna cenilna vrednost\$219,200.00
Skupna posojila 117,400.00
Posojila znašajo 53 1/2% cenilne vrednosti. Datum teh posojil je od leta 1922 do 1930

Izguba na dosedaj prodanih posestvih je \$24,070.00. Odbor ne more priporočati drugega, kot da se ostala posestva proda kakor hitro mogoče, ker se večajo stroški popravil, obresti in davkov. Posojila na vknjižbe (Mortgages):

Pregled raznih posojil v vseh skladih jasno kaže sledeče:

a) Člani plačujejo bolj točno na obresti in na glavnico od leta 1936 naprej kot kdaj prej.

b) Mnogo teh je zaostalo s plačili pred letom 1936, da te zaostale svote dosedaj še niso vse poravnane.

c) Mnogo posojil je, katerih odplačila obresti so bila točna, toda na glavnico ni nobenega odplačila, dasi so nekatera posojila stara nad 15 let.

d) Več posojil je v knjigah, ki so jako nevarna radi zaostalih plačil v preteklosti in radi premajhnih odplačil.

Priporočilo tega odbora je, da glavni odbor v bodoče bolj strogo nadzoruje vse dolžnike, ki ne spolnjujejo vseh pogojev njih posojil, ker je boljše za članstvo S. D. Z., da se izgubi kak stotak sedaj, kot pa da se čaka, da naraste ta svota v tisočake.

To poročilo predloženo delegaciji 9. redne konvencije z namenom, da bi mogoče bilo v korist in napredek Slovenske Dobrodelne Zveze v bodočnosti.

John Pollock, predsednik; Anthony C. Skuly, tajnik;

Leo C. Svete, Mary Durn, Joseph Kogoy, odborniki.

Dodatek priporočila:

Ker je konvencija med tem odločila, da ne bomo imeli samostojnega glasila, se priporoča, da gl. odbor povrne denar, ki spada v bolniški sklad in se sedaj nahaja v upravnem skladu. Upravni sklad je dovolj velik in vplačila zadostna, da se sklad vzdržuje. V dobi med leti 1935 in 1938 je bilo izredno veliko stroškov radi spremembe sistema uprave, nabavili so se stroji in oprema. Vsi ti stroški bodo sedaj odpadli in ker razen tega prvoletni smrtninski assement gre v upravni sklad, bo sklad dovolj močan.

Glavnemu upravnemu odboru se priporoča, da v bodoče vsak assement, ki se opusti članstvu, opusti direktno, to je, da se ne pošilja čekov in se s tem troši denar upravnega sklada po nepotrebnem. Naj se še nadalje prireajo sestanki društvenih uradnikov, toda pri teh sestankih se naj opusti takozvani prigrizek, kateri stane lepo svoto denarja.

Vsi izdatki naj se vknjižujejo bolj pravilno, da se ne bo vpisovalo vse pod rubriko "oglaševanje."

Ta priporočila so dana v najboljšem namenu in prepričanju, da bodo v prid organizacije in članstva. Ako kdo izmed Vas delegatov želi pojasniti sedaj, sem pripravljen jih podati in istotako tudi ostali odborniki.

John Pollock.

Brat Okorn glede mladinskega sklada pojasni, da tistih 15% gre vsako leto tajnikom kot nagrada za njihovo delo z mladinskimi odseki. Brat Traven pojasnjuje, da je vknjižen assement št. 289 na pravem mestu in obljubi dokazati potom knjig. Pride vprašanje sklada posebnih plač. O tem stavi vprašanja sestra Zalokar. Brat Traven pojasni, da se smajo v računu rednih plač vknjiževati samo plače na konvenciji izvoljenih uradnikov oz. gl. odbornikov, pomoči v uradu pa spadajo pod sklad posebnih plač, ker tako priporoča zavarovalniški department. Dalje brat Traven pojasnjuje glede vknjiženja obresti in kapitala pri plačilih. Glede mladinskega sklada pa pojasni, da je mogoče vzeti največ 25% za upravne stroške tega sklada. Na priporočilo tega odbora, da se povrne iz upravnega sklada novembarski bolniški assement, pa pojasni, ako to sedaj storimo ne bomo niti mogli kriti konvenčnih stroškov. Brat Pollock je mnenja, da se bo sedaj sklad opomogel, ker je urad opremljen in ne bo izdatkov za to. Sledi odmor.

Ob 10:50 nadaljujemo sejo. Brat Penko govori o 2c iz mladinskega sklada za sporte kot priporočilo.

Omeni, da se je sedaj tistih 15% ali okroglo 900 dolarjev rabilo polovico za nagrade tajnikom in polovico pa v svrhu reorganizacije ml. oddelkov. Svota 900 dolarjev bo premajhna; priporočila pa, da pustimo teh 15% izključno za mladinski oddelk sam. Brat Dolenc vprašuje gl. tajnika, čemu vedno odgovarja pomožni tajnik na vprašanja, stavljenja na gl. tajnika.

Gevori glede spregleda obresti posameznim dolžnikom. Brat Pollock pojasni, da ni nikjer zapisano, da bi se bile komu odpustile obresti, ki jih je bil dolžan. Obresti nekateri plačujejo, nekateri zopet ne. Treba je plačevati zaostale davke. Cerkev redno plačuje mesečno 1,000 dolarjev. Sestra Durn izjavi, da ugovor brata Dolenc ni bil upravičen. Brat Pollock naravnost vpraša gl. tajnika, ako so se komu odpustile obresti. Brat Gornik st. izjavi, da ne. Kogoy poroča, da so bile obresti vknjižene vsake tri mesece, toda dolžniki niso bili točni. Abram pojasni, da se je najbrže mislilo znižanje plačil. Resnica je, da so se nekaterim dolžnikom v nučnih slučajih znižali obroki plačila. Dolgove, ki jih je omenil brat Pollock, se nanašajo na prejšnja leta. Tirjali sicer smo, toda ako ljudje niso imeli denarja, ni bilo mogoče ničesar dobiti. Sestra Zalokar preide na račun posebnih plač. Svota 8,800 dolarjev se ji zdi previsoka. Protestira proti nastavljanju stalnih pomoči in ji zdi previsoka. Brat Traven se enkrat pojasni način vknjiževanja. Brat Okorn pojasnjuje glede sportnega sklada, ker stoji v izdatkih postavka na račun Junior lige. Razjasnjuje, da je v tej postavki vključeno vse sportno gibanje pri SDZ sploh. Nadalje pojasnjuje brat Surtz, da Junior Liga nima nobene kontrole nad sportnim skladom in da mora za vsak cene vprašati.

Dalje izjavi, da ima Junior Liga kot taka svojo blagajno, a ta zvezin denar gre za vse sporte. Ugovarja, da bi se denar iz mladinskega sklada rabil za sporte odraslega oddelka. Izjavi, da denar, ki se je sedaj rabil za mladino, ni bil last Zveze kot take, ampak kraljičinega sklada. Predlaga, da se denar iz mladinskega sklada rabi samo za mladino.

Brat Kushlan meni, da je že dovolj pojasnil in predlaga, da se poročilo vzame na znanje. Podpirano.

Brat Lokar se oprusti za 1 1/2 ure radi izjave lista; tudi sestra Zalokar bi se rada oprustila za 15 minut; se oprusti. Brat Svete

1938	DEC.	1938
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUSTVENIH PRIREDITEV

DECEMBER

4.—Pevski zbor Jadran priredi varietetni koncert v Slov. domu na Holmes Ave.

4. 11. 18.—Svetovidski oder vpriporoči igro "Župnik v cvetočem vinogradu."

11.—Društvo Waterloo Camp št. 281 WOW priredi zabavo v S. D. Domu na Waterloo Rd.

11.—Društvo Ivan Cankar ima igro v avditoriju S. N. Doma.

17.—Društvo Svobodomiselnice Slovenke št. 2 SDZ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

18.—Slovenska mladinska šola SND, predstava v avditoriju S. N. Doma.

18.—Koncert pevskega zbora Slovan v S. D. Domu na Waterloo Rd.

31.—Društvo Zvon priredi zabavni večer v S. N. Domu na 80. cesti.

31.—Klub društev SND priredi Silvestrov večer v avditoriju S. N. Doma.

31.—Praznovanje starega leta v S. N. Domu v Maple Heights.

31.—Slovenski dom priredi na Silvestrov večer fino zabavo v Domu na Holmes Ave.

JANUAR

1.—Maccabees Drill Team, ples v avditoriju S. N. Doma.

7.—Pevsko društvo "Lira", ples v Twilight Ballroom.

7.—Frances Rupert Cadets, plesna veselica v Društvenem domu na Recher Ave.

8.—Euclid Rifle klub priredi srnjakovo večerjo in lovski ples v Slovenskem domu na Holmes Ave.

15.—Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

21.—Društvo Ložka dolina priredi plesno veselico v Knau-sovi dvorani.

21.—Interlodge liga, ples v avditoriju S. N. Doma.

22.—Dramsko društvo Ivan Cankar, predstava v avditoriju S. N. Doma.

28.—Samostojna Zarja, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

28.—Društvo Modern Crusaders št. 45 SDZ priredi proslavo enajste obletnice v S. D. Domu na Waterloo Rd.

29.—Slovenski mladinski pevski zbor iz Holmes Ave. priredi koncert z igro v Slovenskem domu na Holmes Ave.

29.—Koncert Mladinskega pevskega zbora "Kanački" v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

FEBRUAR

4.—Društvo Collinwoodske Slnk št. 22 SDZ, abavniceoz Slovenke št. 22 SDZ, zabavni večer v Slovenskem domu na Holmes Ave.

4.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ, plesna veselica v S. N. Domu.

11.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ, plesna veselica v S. N. Domu.

11.—Društvo Soča št. 26 SDZ priredi veselico v Češka Sin Sokol, 4314 Clark Ave.

12.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo plesno veselico v avditoriju S. N. D.

Pustna sobota.—Maškeradna veselica Gospodinskih klubov na Jutrovem, SDD.

17.—Sunny Ray's orkester, ples v S. N. Domu.

18.—Ženski klub Slovenskega doma na Holmes Ave. priredi maškeradno veselico v zgornji dvorani Slovenskega doma na Holmes Ave.

25.—Društvo sv. Katarine št. 29 ZSZ, ples v S. N. Domu.

MAREC

12.—Marie Prislend Cadets, predstava v S. N. Domu.

APRIL

15.—Pevsko društvo Lira ples v Twilight Ballroom.

22.—St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

29.—Ženski odsek Slovenske zadrzne zveze priredi plesno veselico ob proslavi 10-letnice v S. D. Domu na Waterloo Rd.

JUNIJ

4.—Društvo sv. Vida št. 25 KSKJ piknik na Pintarjevi farmi.

25.—Skupna društva fare sv. Vida, piknik na Pintarjevi farmi.

JULIJ

25.—Piknik kluba collinwoodske groceristov in mesarjev na Pintarjevi farmi.

AVGUST

5.—Fara Marije Vnebovzete priredi piknik na Pintarjevi farmi.

izjavi, da je že vse povedano v poročilu. Pripomniti pa ima, da so knjige urejene zelo pregledno. Brat Penko pojasnjuje bratu Dolencu glede odpušta obresti. Brat Pugelj govori z ozirom na prenos assementa nazaj. Maks Traven pojasnjuje, da se assement nikdar ni prenesel, ampak da je bil vplačan v upravni sklad. Brat Svetek vprašuje glede zaostalih davkov. Brat Pollock pojasnjuje vknjiževanje postavk v sklade, kamor spadajo. Brat Svetek ponovno vpraša glede popravil. Brat Pollock pojasnjuje, da ima Zveza sedaj še sedem hiš na rokah. Popravila in vzdrževanje teh pa stane več, kot pa znašajo dohodki istih.

Brat Krečič govori za pregled belnikov prevelike. Brat gl. tajnik pojasni. Poročilo odbora za pregledovanje knjig se vzame na znanje. Sedaj poroča odbor za farmo. Predsednik tega odbora, Brat Terbižan poroča in izjavi, da ni dal tiskarnega poročila, ker ni bil pozvan.

Brat gl. tajnik odgovarja, da ta odbor ni član gl. odbora. Brat Terbižan poroča, da je bilo dosti ponudb, toda skoro nobena ni odgovarjala v vseh oziirih. Najbolj vse je bila še Mervarjeva farma, toda cena je bila taka, da ni bilo mogoče resno misliti, da se kupi. Lastnik je zahteval, da se prevzame dolg na farmi v znesku 4,000 dolarjev in da Zveza odpiše dolg na posestvu na E. 61st in Bonna Ave. v znesku 9,000 dolarjev. Dalje poroča, da je ta farma danes na prodaj za 3,500 dolarjev. Brat Zalar kot član tega odbora bi poročal v tem smislu. Brat Dolenc predlaga, da se to poročilo vzame na znanje. Brat Gornik izjavi, da ga boli dvojce posestev: Euclid foundry in Mervarjevo posestvo na Bonna. Želi, da bi se jih znebili, kolikor hitro mogoče; ako se to zgodi, bo gl. odbor laže dihal. Pozivlja delegacijo, naj malo razmislija o tem. Predsednik pojasni, da bo na dnevnem redu popoldanske seje razno. Brat Dolenc predlaga, da farmarski odbor predloži svoj račun odboru za plače.

Brat gl. tajnik čita prispelo pošto: Zahvala brata Fran Končana, člana št. 14; Dr. Jutranja Zarja št. 46; Mary Ravnika, Mary Paylovec, Matilda Strukelj; Mladinski pevski zbor "Črički" — F. Gliha, tajnik; društvo Kraljica Miru št. 24 — Mary Resnik.

(Dalje prihodnjič.)

ŽUTI

Po nemškem izvirniku K. Maya

"In pripeljal nazaj v Rugovo —?"

"Ne. Ne utegnem."

"Pa si dejal, da ga boš spravil v Prizren. Za pričo boš moral biti!"

"Prič je dovolj! Sami ga pojdete tožiti! Vsi veste, da je Karanirwan Žuti. Sam je priznal, vsi ste čuli. Če nečete, pa bo Stojko poskrbel za kaznen."

"Da, bom! Čisto gotovo!" je kruto dejal Stojko. "Mojo bo, ko se vrne."

Nečak Ranko je ugovarjal: "Tako dolgo ne utegnem čakati. Effendi bo jezdil za njim spremljati ga bomo."

"O tem se še pomenimo. Vrnimo se v jazlik!"

Sneli smo blagajno, luknja je zazijala, nekoliko manjša je bila ko blagajna. In tam smo našli vse, kar je uropal Lindsayu in Galingreju. Druga pa tudi nič. Najbrž je sadove svojega "delovanja" spravil drugam na varno.

Zadovoljni smo bili. Lord se je veselo muzal, ko je zagledal celo sivoškatalisti cilindri, in Galingre je ves srečen shrani svoj denar.

Pregledali smo še hleve. Našli smo konje vseh vrst, vseh barv in cen, najboljše pa so stali v hlevu, kjer je bil tudi jazlik. Opazil sem lepega rjavca, ko smo peljali Žutega v pisarno. Ni ga bilo več, Halef si ga je vzel, čeprav se mu je zelo mudilo. Tudi za Angleža, ki je moral rjavca vrniti Stojkotu, sem izbral dobrega konja in za Galingreja tudi. Dobre konje smo morali imeti, če smo mislili dohiteti Žutega.

Stojko si je še posebej nabral čredo prav dobrih konj. Kja je ugovarjal, pa narahul ga je:

"Molči! Ali otehtaajo vsi tle konji smrt sina, ki jo je zakrivil Žuti —? Prav dobro vem, da si bodete sami razdelili Žutovo imetje, če se ne vrne. Zato si hud! Pa tudi tisti si smejo vzeti svoj delež, ki jih je lopov oskodoval."

Sicer pa sumim, da bi ga sprejel, kot bi se ne bilo nič zgodilo. Poznam vas! Poskrbel bom, da se ne bo prijetno počutil."

Kja je molčal. Od tistih štirindvajsetih ljutih napadalcev ni bilo sledu več. Celo ranjenci so izgubili iz pisarne.

In tedaj sem se tudi spomnil, kaj pomenijo besede "Baš je bilo četiri." Hlev s pisarno je bil četrti v vrsti hlevov—

Blagajne nismo odprli, ostala bi naj zaklenjena, da bi prišel policijski uradnik iz Prizrena. Kja je slišal seveda še ni odposlal. Strogo sem mu naročil, naj ga nemudoma pošlje in naj poskrbi, da bi Karanirwanovo posestvo prevzel vesten oskrbnik.

Ali je kja tako storil, tega ne vem. Dvomim, da je. Odjedzili smo v Rugovo. Še zmenili se nismo, ali so se vrnili tudi častivredni vaški očanci.

V Kolamijevem hanu je že čakal Halef. In čudne reči nam je pripovedoval.

"Daleč pred menoj je bil," je pravil. "Nisem mogel naglo jezditi po strmeh, kamenitem klancu. Konj ni bil osedlan, vajet tudi nisem imel, le povodec. Nisem videl, kam se je obrnil, pihel pa sem takoj v han, ker sem se bal za Riha. In glej ga lopova, na dvorišču je stal in hlapci so pravkar spravljali Riha iz hleva —"

"Odpeljati ga je mislil?"

"Da! Le za trenutek prepovedi bi bil prišel, pa bi bil Riha izgnan —"

"Ampak Kolamijevi hlapci!"

Saj vendar vejo kak lopov je Žuti! Kako da so mu verjeli?"

"Pravil jim je, da se je izkazala njegova nedolžnost in da si ga poslal po Riha."

"Neverjetna predznost —!"

"Da! Pa tudi Rugovčani so prave šleve! Strašno se ga bodeijo, nihče si ne upa ugovarjati."

"Je bil oborožen?"

"Ne."

"Kako pa je bilo, ko te je zagledal?"

"Tako sem seveda ugovarjal, dejal, da ni res, kar pravi in zahteva, da naj peljejo konja nazaj v hlev."

"In potem?"

"Ni hotel koj ubogati. Pa prijel sem za pištolo in dejal povrh, da si tudi ti že trdo za meno. In nemudoma se je porbral."

"Kam?"

"Črez most."

"Po cesti na vzhod ali na zapad?"

"Česte se vobče ni držal, kar črez polje je zdiral v skok in proti gozdu na zapadu."

"Si jezdil za njim?"

"Da. Tako dolgo, da je izginil med drevjem."

Ampak, povej, odkod so se vzeli tisti ljudje, ki so vas napadli v jazliku?"

"Za hlevi so bili skriti, kamor nisi pogledal, ko sem te poslal na poizvedovanje po dvorišču, dragi Halef!"

Zijal je.

"Da da!" sem se smejal. "Ti si vsega kriv! Pa si pravil, da smo mi bili slepi —!"

Pustiva to! In glej, da boš pomagal popraviti, kar si zagrešil!"

Ves žalosten je zatrjeval, da ne da miru, dokler ne primemo Žutega.

Šli smo v sobo in tam sem tovarišem obrazložil svoje mnenje o položaju.

"Mudi se. Žuti je ušel. Pa dobiti ga moramo spet. Nemudoma moramo za njim. Vse je moral zapustiti, le golo življenje je rešil. Brez denarja je. Da si ga spet naropa, bo jezdil Hamd el-Amazatu naproti, ki prihaja iz Skadra z Galingrejevo soprogo, hčerko in zetom. Denar imajo s seboj, izkupiček za prodano trgovino. Vse jim bodeta vzela. Če jima uspe, je Žuti spet bogat človek in se morebiti vrne v Rugovo, ko nas ne bo več blizu, ter gladko vse utaji. Nas se ne bo več bal, odpotovali bomo domov, drugih prič pa se bo karkoli iznebil. Kolikor poznam njega in tukajšnje razmere, mislim, da bo prav lahko prepričal Rugovčane o svoji nedolžnosti."

"Za božjo voljo —!" je kričnil Galingre. "Žena, hčerka in zet, vsi so v največji nevarnosti —. Še danes ali jutri jih utedne srečati Žuti—"

Effendi, ne obotavljal se! Tako moramo za njim!"

"Le potrpi!" sem ga miril. "Ne smemo se prenaglati."

Najprvo moram vedeti, kam pelje pot, ki jo je ubral."

"Tisto ti lahko jaz povem!" je dejal Ranko. "Vem, kaj namerava. Sorodniki tegale gospoda prihajajo iz Skadra, kakor sem čul. Cesta gre mimo Skale, Gorja, Pahe in Spaša v Rugovo. Iz Pahe krene proti severu do Spaša in nato proti jugovzhodu v Rugovo, kar je sveda velik ovinek."

Žuti ve za ovinek. In zato vobče ne jezdi v Spaš, ampak naravnost na zapad v Paho. Pot je sicer zelo slaba, ni izvožena, pa ovinku se bo izognil, mesto v sedmih urah bo prišel v treh urah in pol v Paho. Prehiteli nas misli."

"Ali slutiti, da ga bomo zasledovali? Najbrž!"

No, saj se tudi mi lahko iz-

ognemo ovinku. Upam, da bomo našli v Rugovi vodnika."

"Vodnika ne potrebujemo. Sam dobro poznam pot."

"Misliš res z nami jezditi?"

"Žutega moramo dobiti, zato pojdemo s teboj. Ko obračunamo z Žutim, se vrnemo, poiščemo oglarja in obračunamo še z njim."

"Zelo bi mi bilo ljubilo, če bi jezdili z nami. Ampak ne svetujem vam tega! Pri oglarju vas nujno pričakujejo. Če pride dete prepozno, utegnemo uiti morileci, ki so zakrivali smrt tvojega bratranca."

"Kako to?"

(Dalje prihodnjič.)

ONEVNE VESTI

Romunski kralj v pogovoru s Hitlerjem

Berlin, 26. novembra. Romunski kralj Karl je imel sinoči pogovor z nemškim diktatorjem Hitlerjem glede političnega in ekonomskega položaja v Severovzhodni Evropi, kjer se nahaja Romunska in Jugoslavija. Kralj Karl se vrača iz državnega obiska v Londonu. V Nemčiji so jako zadovoljni z obiskom romunskega vladarja, o katerem se znano, da se ne vtiha rad v tujezemske zadeve, dokler njega pustijo v miru.

Samomori med Židi v Nemčiji se množijo

Berlin, 26. novembra. Odkar je nemška vlada naložila nemškemu Židom ogromno denarno kazen, so se začeli širiti samomori med židovskim prebivalstvom. Samomore vršijo zlasti oni Židje, ki imajo Arijke za žene, da tako omočijo svojim ženam, da dobijo zavaroval

Skrivnosti ruskega carskega dvora

ROMAN

Počasi odide iz sobe in se po-
da po stopnicah tja, kjer so ležale
Klarisine sobe.

Franja še ni bila oblečena.
Svoje mlado telo je ogrnila s tan-
kim svilenim plaščem.

—Prav za prav te ne morem
spustiti notri, papa, — reče ona
in samo malo odpre vrata.

—Govoriti hočem s teboj v
važnih stvareh, — odvrne Ja-
godkin zamolklo. — Pusti, da
vstopim. Pred svojim očetom
se ti ni treba sramovati.

Ko je Jagodkin zapazil svojo
hčerko, lepo in mlado, ni mogel
prikriti svoje ginjenosti, da se
ho moral od nje za vedno ločiti.

On jo prime za roko in jo po-
tegne k sebi. Pritisnil je dolg po-
ljub na njeno čelo.

—Prišel sem, otrok moj, —
reče on, — da ti rečem zbogom!

—Zbogom, oče? Ali odpotu-
ješ?

—Da, otrok. Kličejo me važni
opravki, — odvrne on. — Mogo-
če je da bom dolgo, zelo dolgo
odsoten. Ali boš mislila na mene,
Klarisa? Ali me ne boš pozabi-
la, ko ne bom tukaj?

Franja se zdrzne. Bila je do-
volj pametna, da je takoj vide-
la, da se za temi svečanimi be-
sedami skriva nekaj nenavadne-
ga in posebnega.

—A kam potuješ? — vpraša
ona. — Ali potuješ tako daleč,
da ne moreš vzeti s seboj svoje
Klarise?

—Daleč je, zelo daleč, — od-
vrne Jagodkin drhteč. — Pre-
mlada si še, da bi mogla misli-
ti na te potovanje.

—Ostala bom torej sama, po-
polnoma sama? — vzklikne Fra-
nja. — Oh, oče, dolgočasno mi
bo, zelo dolgočasno.

—Boš že našla razvedrila, —
reče bankir, a iz njegovega gla-
sa se je slišala bridkost. — Ali
ti bo tako težko, da preživiš ne-
kak časa osamljena na nekaj na-
čin v žalosti?

—V žalosti? Pfuj, oče, kaj
govoriš? Ne bodem žalostna za
to nimam nikakšnega daru. Ve-
sela hočem biti, radovati se živ-
ljenja. — Veš kaj, spomnila sem
se nečesa. Ali smem povedati?

—Govori, otrok moj!

—Pridružila se bom gospej
Bojancovski, ko tebe ne bo tukaj.
Ne moreš si misliti, kako mi ta
žena ugaja. Postala ji bom do-
bra prijateljica!

V grozi je gledal Jagodkin
svojo hčerko. Moral je s silo pre-
magovati svojo jezo.

—Ne, otrok moj, — vzklikne
on ježno. — Ta žena ni družba
zate. Nasprotno, opozarjam te,
da se je izogiblješ. Sedaj vem,
da je hudobna, da je pokvarje-
na. Postala bi ti lahko nevarna.
Pogubne so njene besede in njen

primer.

—Kaj pomeni to, oče? Ko si
odpotoval na lov k generalu
Knudsonu, si še zelo lepo govo-
ril o njej, a sedaj...

—Sedaj sem spremenil svoje
mišljenje. Ne vprašuj za vzro-
ke, otrok moj. Poslušaj moje be-
sede. Ali slišiš, Klarisa, ravna-
je se po njih!

To govorec potegne deklico k
sebi in jo vroče in srčno polju-
bi. Božal je njene lase, a pri tem
so mu kapale velike solze na nje-
no glavo.

—Zbogom, otrok moj, — je
šepetal on, — zbogom, in četudi
ne bom več pri tebi, ostani do-
bra in plemenita! Misli na me-
ne!

On se iztrga in pohiti iz sobe,
ne da bi čakal na Franjin odgo-
vor.

Hitro je dospel v svojo sobo,
vzame plašč in klobuk ter odide
iz hiše.

Splazil se je skozi vežo, vedno
se boječ, da ga ne bi kdo ustavil.
V žepu svojega plašča je imel
revolver ter ga ni spustil iz ro-
ke, kot da je dragoceno blago.

Bil je solnčen zimski dan.

Zmrznjen sneg po ulicah se
je svetlil, kakor da so posu-
ti sami briljanti.

—Zdi se mi, kot da mi hoče
Bog otežkočiti ločitev od tega
sveta. Še nikdar se mi svet ni
zdel tako lep kakor danes, ko
mu moram reči zbogom za ve-
dno.

—Moral bi napisati nekaj be-
sed svoji ženi, toda kaj naj ji
pišem? Ona me itak ne bi razu-
mela niti ta moj korak! Bila je
lepa, a to je tudi bilo vse.

On najame na oglu kočijo ter
zapove kočijažu, naj ga odpelje
v bližnji gozd.

—To je moj mrtvaški voz, —
pomisli bankir, ko je sedel v voz.

—Sedaj se vozim zadnjikrat.
Želel bi, da bi že bilo vse gotovo.

Nestrpno je Jagodkin čakal,
da ga kočija pripelje do gozda.
Ko je voz konečno obstal, skoči
on iz njega, plača kočijažu in po-
hiti v gozd.

Vedno dalje je prodiral v gozd
in iskal ona mesta, kjer je bilo
malo ljudi. Konečno je našel
kraj, ki se mu je zdel pripraven,
da izvrši svoj načrt.

Jagodkin obstane pred nekim
orjaškim kostanjem, in potegne
iz žepa svoj revolver. Z drhte-
čo roko je preiskal orožje. Bilo
je nabito. Treba mu je bilo sa-
mo pritisniti na krogla mu bo
prebila sence.

Toda predno si je nastavil re-
volver na sence, pogleda on na
svojo zlato uro.

—Sedaj je enajst, — zamr-
mra on. — Ob dvanajstih ga ča-
ka lopov Kardov! Tedaj ne bom
več živ. Tedaj bo ležalo moje
truplo osamljeno v tem gozdu.

—Kakšno senzacijo bo izzval
njegov samomor!? zdelo se mu
je, da sliši šepetanje:

—Ali ste slišali? Bogati Ja-
godkin se je ustrelil. Pravijo, da
bi moral biti aretiran. Če ne bi
napravil samomor, bi ga poslali
v ječo, mogoče tudi v Sibirijo!

—Ta Jagodkin je bil vedno go-
ljuf, — bo rekel drugi. — Ali
ni postal velik bogataš, a prej je
bil siromak? Svojih milijonov si
gotovo ni pridobil na pošten na-
čin.

—Norci! — vzklikne Jagod-
kin. — Bil sem vedno pametnej-
ši od vas. Znal sem izkoristiti
vsako priliko. Moje življenje je
bil neprestan boj. A sedaj kon-
čuje s porazom.

—Oh, vseeno mi je! Želim, da
se me samo ena spominja, želim,
da še nadalje živim v njenem sr-
cu. Ti si to, Klarisa! Ti me boš

objokovala. Zbogom, ljubljeni
moj otrok, zbogom! Oče ti umi-
ra in te blagoslavlja. Moj sa-
momor te bo rešil in ti omogočil,
da živiš mirno in brez skrbi.

Nesrečneš dvigne revolver in
ga prisloni na sence.

Toda v trenutku, ko je hotel
sprožiti, ko je hotel, da mu kro-
gla prebije lobanjo, udari nekdo
po Jagodkinovi roki.

Revolver se zmakne, strel po-
či, toda krogla se zarije v drevo,
pod katerim je stal samomorilec.

V prvem trenutku je stal Ja-
godkin nem od strahu. Toda, ko
se je zopet zavedel, zagleda veli-
kega, suhega človeka poleg sebe,
obritega obraza z ostrimi poteza-
mi.

Bil je to komedijant ki je sme-
je se stal pred svojim bratom.

Jagodkinova roka je stiskala
revolver. Ni mogel spregovori-
ti niti besede. Komedijant dvi-
gne svojo palico in udari Jagod-
kina po roki, tako da mu je se-
daj izpadel revolver iz roke.

Z bliskovito hitrostjo se An-
drija Jagodkin skloni in vtakne
orožje v žep.

—Ni to igračka za tebe, brat
Nikola, — reče on porogljivo. —
Tvoja roka je navajena delati s
peresom ali dvigati dva prsta v
zrak, da krivo prišeže, toda re-
volver ni za njo.

—Ne bodi predrzen! — vzkli-
kne Jagodkin. — Kakšen vrag
te je privedel sem, ravno sedaj,
v najodločilnejšem trenutku mo-
jega življenja?

—Ni me privedel vrag, slad-
ki moj brat, temveč dobri angelj,
ki ni hotel, da bi tako žalostno
poginil. Če ne bi prišel pravo-
časno, bi ti ležal tukaj mrtev v
snegu. Odnegli bi te v mrtvašni-
co, kjer bi ležal na odru poleg
vsakovrstne sodrge.

—Ni to družba za tebe, sladki
brat. Kaj me gledaš tako ježno
in sovražno? Moral bi mi biti
hvaležen, da sem ti rešil življe-

nje. Jaz vsaj se v resnici vese-
lim.

Jagodkin vzdihne.

—Brat, — reče on z zamolk-
lim glasom, — sedaj, v tem tre-
nutku ti priznavam, da sem gre-
šil in ti delal krivico. Prevaral
sem te in jaz se kesam. Smrt je
meni potrebna in jaz sem skle-
nil, da se ubijem. Skoro sem se
že rešil tega sveta, ko si prišel ti
in mi preprečil izvršiti moj na-
men. A sedaj ne bom imel več
poguma, da se ustrelim.

—Ali se ti je res pripetila
kakšna nesreča? — vpraša ko-
medijant. — Če bi se jaz takoj
ubil, kadar sem doživel kakšno
neugodnost, bi že zdavnaj troh-
nel v zemlji. Toda ti si bil vedno
srečen in radi tega te more ka-
kršnakoli nesreča tako zadeti.

—Kakoršnakoli nesreča?! —
vzklikne Jagodkin. — Ne slutiš,

kaj mi grozi?!

—Ne samo, da slutim, vem, za
kaj gre, — odvrne komedijant.
— Zmanjkalo je denarja v tvo-
jih blagajnah.

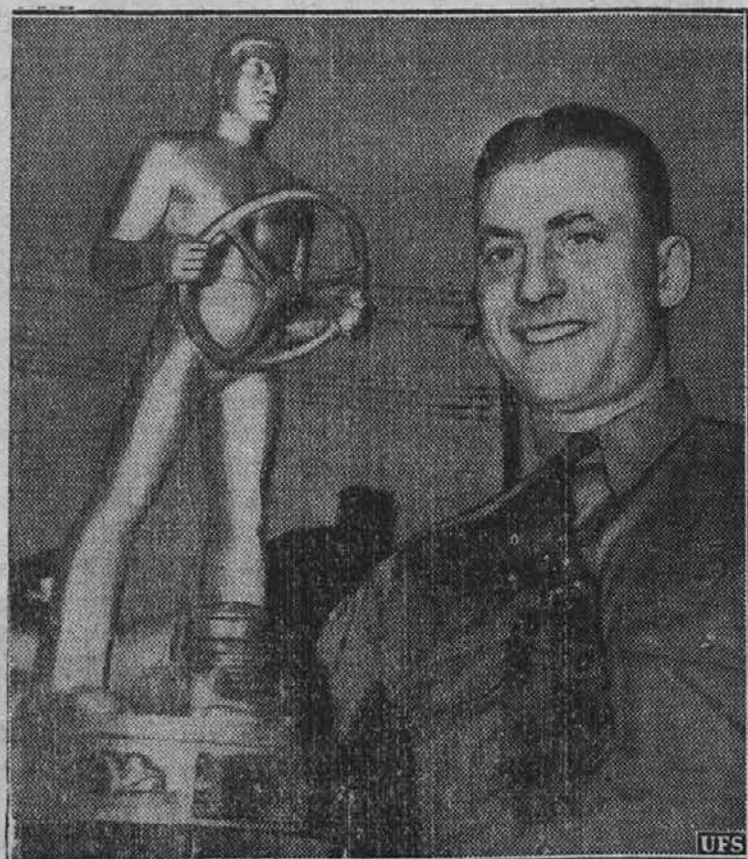
Jagodkin začne iznenadeno
strmeti v svojega brata.

—Odkod ti je to znano? — vz-
klikne on. — Ali si z vragom v
zvezi?

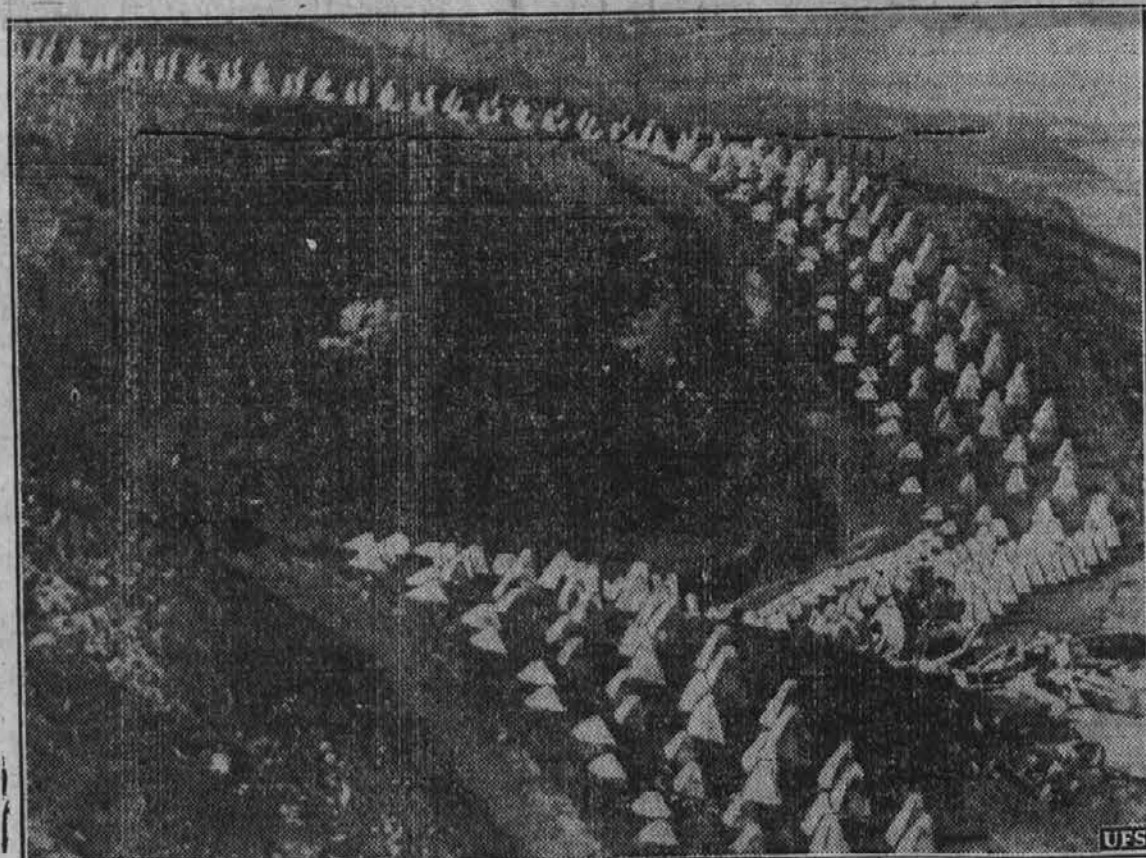
—Z vragom ne stojim v zve-
zi, — odvrne komedijant, — to-
da zato z gospodom Ašinovim,
Kardovim tajnikom. — Vidiš,
brat, če bi bil prej dober z
mano, bi ti zdavnaj sporočil, kak-
šna nevihta se zbira nad tvojo
glavo. Toda tako sem samo gle-
dal, kaj delaš in pazil, da ne na-
praviš kakšne neumnosti.

(Dalje prihodnjič)

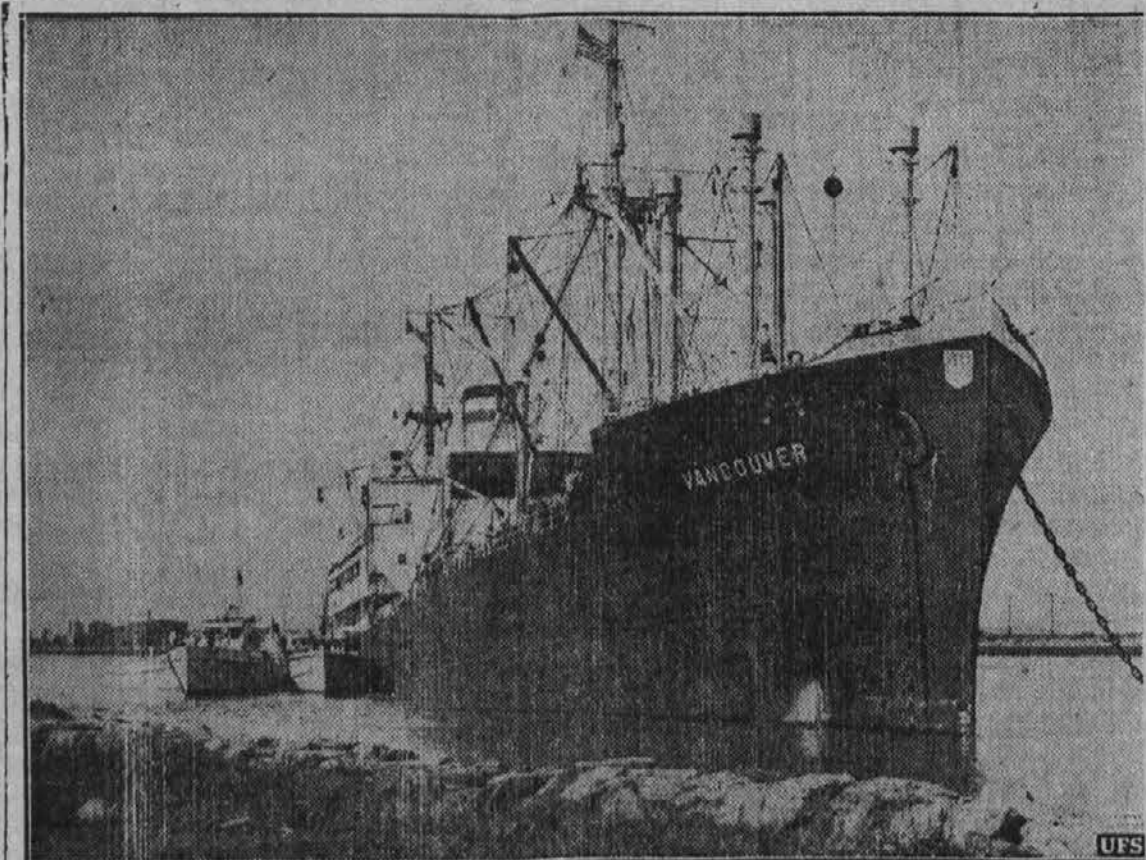
* Vprašajte za nagradne listke
Progresivne trgovske zveze.

E. A. Smith iz Detroita, je dobil trofejo, ker je bil pri-
znan za najbolj spretnega voznika truckov v Zed. državah.

Na zapadni meji nemške države je postalo vojaštvo takele cementne bloke, ki bi bili
v slučaju vojne v zapreko bojnim tankom. Preko teh blokov niti tanki ne morejo.

Nemški potniški parnik Vancouver, v katerem se je razletela bomba, ki so jo položili
li neznani zlikovci v ladjo. Sreča je bila, da se je ladjo nahajala takrat v plitvi vodi pri
obrežju v San Francisco zalivu. Stirje morn arji so bili ranjeni.

Usoda židovskih družin, ki so bili izgnane iz Sudetije
od Nemcev, toda jih češka vlada ni hotela sprejeti. Prebi-
vajo pod šotori in živijo od usmiljenja dobrih ljudi.

Henry Walther je bil v daljni Alaski, ko so mu prija-
telji naznanili po radiu na kratke valove, da mu je zbolela
mat v Chicagu. Pohitel je 4.000 milj daleč, da je našel
mater še živo. Slika ga kaže na levi, na desni je pa John
Brewer, ki ga je po radiu obvestil.

Na desni je governor države New York, Herbert Leh-
man, na levi pa Thomas E. Dewey, republikanec, ki je kan-
didiral proti Lehmanu in propadel. Kot se vidi, nista mo-
žaka nič jezna drug na drugega po volitvah.

Božič se bliža

Lepa in hvalevredna je navada, da ob božičnih praz-
nikih razveselimo svoje drage z darili. One, ki so v
starem kraju se najlažje razveseli z denarjem...
Cene jugoslovanskemu denarju že dolgo niso bile
tako nizke kot so ravno sedaj... Ker nikakor ni
varno pošiljati denarja v pismih, se vsakomur sve-
tuje, da se v ta namen posluži domače tvrdke:

AUGUST KOLLANDER

v S. N. Domu

6419 St. Clair Ave.

• Vsaka najmanjša pošiljatev bode točno dostavljena
na dom naslovnika... Kollander ima vedno v zalo-
gi jugoslovanske in italijanske znamke.

Lepe obleke izdeluje
Anica Rogelj Franks
in
Vernie Sneller Franks
1032 E. 76th St.
Tel. EN-4296. (x)

DOBER PREMOG IN DRVA
Dobite pri
SEDMAK
MOVING
6506 St. Clair Ave. Henderson 1929

VLOGE v tej posojilnici
so zavarovane do
\$5000 po Federal
Savings & Loan
Insurance Corpora-
tion, Washing-
ton, D. C.
Sprejemamo osebne in dru-
stvene vloge
Plačane obresti po 3%
St. Clair Savings & Loan Co.
6235 St. Clair Ave. Hend. 5670